

ශ්‍රී ලංකාව සඳහා තිරසාර, සහ දුරදර්ශී බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියක්

**ජාතික බලශක්ති ප්‍රභවයන් ජනතාවගේ අයිතියයි**

**අපගේ අයිතිය තහවුරු කරමු**



2024 සැප්තැම්බර් 21 වන දින මිලභ ජනාධිපතිවරණය සඳහා ප්‍රධාන අපේක්ෂකයින් විසින් නිකුත් කරන ලද මැතිවරණ ප්‍රකාශන රාශියක් මේ දිනවල මාධ්‍ය වල සැරිසරයි . බොහෝ දෙනා බලා සිටි මෙම තරඟය ඉතා වැදගත් අවධානයක් යොමු කර ඇත්තේ තවමත් දරුණු හදිසි අවස්ථාවක ග්‍රහණය කර ඇති ජාතික ආර්ථිකය කෙරෙහි ය. බලයේ සිටින අය විසින් කරන ලද ප්‍රතිසාධන ප්‍රකාශයන්. බදු සහ වෙනත් අයකිරීම් මගින් දේශීය වියදම රුපියල් ගසාකමින් සිටියද, 2029 දී සිදුවීමට නියමිත ඩොලර් බිලියන 20ක් ලෙස ඇස්තමේන්තු කර ඇති ණය ආපසු

ගෙවීම සඳහා, විශාල ව්‍යසනයක් වලක්වාලීම අත්‍යවශ්‍ය වන විනිමය ගලා ඒම වැඩි කිරීමට වැඩි උත්සාහයක් හෝ සැලසුමක් ඇති බවක් නොපෙනේ. එසේ නොවුණහොත් 2022 දී ශ්‍රී ලාංකිකයන් මුහුණදුන් අතිශය දුෂ්කරතා නැවත ඇතිවීම නොවැළැක්විය හැකිය. ප්‍රශ්නය නම්, මෙම ඇති විශාල විනිමය එකතු කර ගන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව තරඟකරුවන්ගෙන් කිසිවෙකු ශක්‍ය විසඳුමක් ඉදිරිපත් කර තිබේද යන්නයි. පිළිතුර පැහැදිලිවම නැත යන්නයි. සියලු ප්‍රධාන පක්ෂ හුදෙක් වාචාල කතා සහ අපනයන වැඩි කිරීමේ සිහින පමණක් වන අතර, ඒවා තාර්කික සහ ශක්‍ය උපාය මාර්ගයක් සහ ක්‍රියාකාරී සැලැස්මක් නොමැතිව පල දැරීමේ කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තැබිය නොහැකිය.

එහෙත් සාධනීය විකලප විසඳුමක් ලෙස , දැනටමත් අප සතු දේශීය යෙදවුම් මෙන්ම අවශ්‍ය ධාරිතාව, ශක්‍යතා සහ කුසලතා මගින් පහසුවෙන් ප්‍රතිස්ථාපනය කළ හැකි සැලසුම් හරහා ආනයන මත වාර්ෂිකව රටින් පිටවන ඩොලර් වලින් කොටසක් හෝ ඉතිරි කර ගැනීම වඩාත් පහසු බව අවධාරණය කළ යුතුය. මේ අතරින් මූලික වන්නේ දැනට වාර්ෂිකව ගලායන ඩොලර් මිලියන 5,000 ක් පමණ වන පොසිල ඉන්ධන ආනයන වියදම සහ කෘෂිකර්මාන්තයට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය මෙන්ම යෙදවුම් ද වෙනුවෙන් වැය වන සැලකිය යුතු විනිමය ප්‍රමාණයකි. සත්තකින්ම එකම අඩුව වන්නේ මෙතෙක් අපෙන් ගැලවී ඇති දේශපාලන අභිලාෂය සහ ඒකාබද්ධ හා ස්ථිර ප්‍රතිපත්තියයි.

## පුනර්ජනනීය බලශක්තිය පිළිබඳ උනන්දුව.

ආනයනය කරන ලද පොසිල ඉන්ධන වෙනුවට දේශීය පුනර්ජනනීය බලශක්ති ප්‍රභවයන් සංවර්ධනය කිරීමේ වැදගත්කම සහ අවශ්‍යතාවය නිසි සැලසුමක් නොමැතිව උවද, ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති සියලුම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශන මගින් ඉස්මතු කර ඇති බව සටහන් කිරීම සිත්ගන්නාසුළු සහ දිරිගන්වන සුළුය. එහෙත් බොහෝ විට, ඒ සියල්ල ප්‍රධාන වශයෙන් යොමු වන්නේ 100% ට ආනයනික ඉන්ධන මත යැපෙන සහ ඩොලර් මිලියන 5000 යෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් වැයවන ප්‍රවාහන ඉන්ධන ගැටලුව නොසලකා හරිමින්, විදුලි සැපයුම මත පමණකි. කෙසේ වෙතත්, බලයට පත් වූ පසු එම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය කුණු කූඩයට දැමීමේ සුපුරුදු පුරුද්දට නොවැටී, මේ මාවතේ ගමන් කිරීමට අවශ්‍ය ප්‍රතිපත්ති හා උපාය මාර්ග සකස් කර ගැනීමට අවශ්‍ය තීක්ෂණ බුද්ධිය සහ අවශ්‍යතාව ඇති බලයට පත්වන්නේ කවුරුන්ද යන්න, සියල්ලන්ගේම අපේක්ෂාවයි. එවැනි අනාගත ප්‍රතිපත්තියක් ප්‍රවේශමෙන් සකස් කළ යුතු අතර කිසිවෙක් මෙම ආරම්භ කිරීමට ඉක්මන් වන බවක් නොපෙනේ. එබැවින් එවැනි අනාගත ප්‍රතිපත්තියක් පාලනය කළ යුතු අත්‍යවශ්‍ය විශේෂාංග කිහිපයක් පහතින් දක්වා ඇත.

අනාගත බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියක් සඳහා අත්‍යවශ්‍ය මූලධර්ම.

මෙම මූලධර්ම පාදකවී ඇත්තේ , බලශක්ති සම්පත් ව්‍යාප්තියේ භෞතික භූගෝලීය ස්වභාවය, සහ බලශක්ති ඉල්ලුම් මධ්‍යස්ථාන යන වැදගත් කරුණු දෙකෙහිම ශ්‍රී ලංකාවේ සුවිශේෂත්වය මතය . මේ අනුව එම වාසනාවන්ත තත්වය නොසලකා, ලංකාවේදී අතීතයේදී හෝ වෙනත් විදේශයන්හි භාවිතා කරන ලද සංකල්ප සහ උපාය මාර්ග අන්ධ ලෙස භාවිතා කිරීම ව්‍යසනයට මාවතකි.

බහුල දේශීය පුනර්ජනනීය බලශක්ති ප්‍රභවය දුරදර්ශී හා ධෛර්ය සම්පන්න ලෙස සංවර්ධනය හා පරිභෝජනය, ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම පුරවැසියන්ට අත්‍යවශ්‍ය සමෘද්ධිය සාක්ෂාත් කර ගැනීමේ මාධ්‍යයක් විය හැකි බව ද නොවැළැක්විය හැකිය.

මෙම වෙනස කළ හැක්කේ වත්මන් සම්ප්‍රදායික බලශක්ති සම්පත් සහ සැපයුම් දෙස බලන ආකාරයෙහි සුසමාදර්ශ වෙනසක් මගිනි. එබැවින් පහත දැක්වෙන සිද්ධාන්ත නොපිරිහෙලා පිළිගත යුතුය.

- ජාතියේ බලශක්ති සම්පත් ජනතාව සතු වන අතර ඒවා උපයෝගීත්වයේ ප්‍රතිලාභ ප්‍රධාන වශයෙන් ජනතාව වෙත ගලා යා යුතුය.

- බලශක්ති අංශයේ සංවර්ධනය රාජ්‍ය හෝ පෞද්ගලික අංශයේ මහා පරිමාණ ව්‍යවසායකයන්ගේ විෂය පථය විය යුතු බව තවදුරටත් සත්‍ය නොවේ, ඉතා විශාල ප්‍රාග්ධන ආයෝජන අවශ්‍ය නොවන අතර, මහා පරිමාණ බලශක්ති ඉල්ලුම් මධ්‍යස්ථානවලින් දුරස්ථව මධ්‍යගත විශාල බලාගාර අවශ්‍ය නොවේ.

- කිසිම අවස්ථාවක අපි අපේම පුනර්ජනනීය බලශක්ති සම්පත් භාවිතය සඳහා ඩොලර් ගෙවිය යුතු නැත.

- තාක්ෂණයේ මෑත කාලීන ප්‍රවර්ධනයන් හා වානිජමය වෙනස්කම් නිසා මධ්‍යගත බලශක්ති උත්පාදන අවශ්‍යතා වල අවශ්‍යතාවය මගහරවා ඇති අතර, කුඩා පරිමාණ විමද්‍යගත නිෂ්පාදනය, වඩාත් ශක්‍ය, ආර්ථික, පාරිසරික සහ සමාජීය වශයෙන් යෝග්‍ය බව දැනටමත් ඔප්පු වී ඇත. විදුලිබල ක්ෂේත්‍රයේ සහ ප්‍රවාහනය සඳහා විදුලි වාහන භාවිතා කිරීම සහ ස්වකීය සූර්ය බලය උත්පාදනයෙන් බලශක්තිය උදෙසා පාරිභෝගිකයන්ට මෙන්ම ජාතියටද ශාඛිත ඉන්ධන ග්‍රහණයෙන් ගැලවීමට හැකි වේ. මෙය ඕනෑම අනාගත බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියක අනිවාර්ය අංගයක් ලෙස පිළිගත යුතුය.

- ජාතික ආරක්ෂාව ජාතික බලශක්ති ආරක්ෂාව සමඟ සම්පව හා සෘජුවම සම්බන්ධ වේ. මෙය සහතික කළ හැක්කේ බලශක්ති කර්මාන්තය, රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික යන දෙඅංශයෙන්ම ජාතික ආයතනවල පාලනයේ පවතින බව සහතික කිරීමෙන් පමණි.
- බලශක්තිය යනු විදුලිය පමණක් නොවේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ජාතික බලශක්ති ඉල්ලුමට විදුලියෙන් ලැබෙන දායකත්වය තවමත් 12%ක පමණ මට්ටමක පවතී.
- බලශක්තියේ ප්‍රධාන පාරිභෝගිකයන් වන්නේ විදුලිය සැපයුම සහ ප්‍රවාහන ඉන්ධන ය. ඕනෑම බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියක් අවම වශයෙන් මේ අංශ දෙකගැන වත් සලකා අනාගතය දෙස බැලීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.
- වසර ගණනාවක් පුරා දිළිඳුකම පිටුදැකීමේ උත්සාහයේ දී නිෂ්ඵල බව ඔප්පු වී ඇති නොයෙකුත් ආරෝපිත නම් වලින් කරන ලද රාජ්‍ය සහනාධාර ක්‍රියා පටිපාටි මත තවදුරටත් නොරැඳී, සදාකාලික දරිද්‍රතාවයේ උගුලෙන් පහල මට්ටමේ විදුලි බල පාරිභෝගිකයින් ගලවා ගත හැකි මාධ්‍යයක් ලෙස ඔවුන් බලශක්ති නිෂ්පාදනයේ කොටස්කරුවන් නොහොත් “Prosumers” බවට පත්කිරීමට දැන් නිසි පහසුකම සහ අවස්තාව උදාවී ඇත.



## බලශක්තිය සහ දේශගුණික විපර්යාස

පුනර්ජනනීය බලශක්තිය සඳහා වන තාර්කික වෙනස ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ලෙස අනුගමනය කරන්නේ නම්, දේශගුණික විපර්යාස අවම කිරීමේ ප්‍රයත්නයන් සඳහා ධනාත්මක ලෙස දායක වීමට ශ්‍රී ලංකාව විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතු නැත. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමයේ පාරිසරික අංශය වෙත ඉදිරිපත් කර ඇති NDC (ජාතිකව තීරණය කරන ලද කැපවීම) යටතේ දැනටමත් කර ඇති යෝජිත කැපවීම අපට පහසුවෙන් සපුරාලිය හැකිය. තිරසාර අනාගත බලශක්ති සැපයුමක් සඳහා තාර්කික ප්‍රතිපත්ති සහ උපාය මාර්ග ස්ථාපනයට අමතරව මෙම වෙනසෙහි වාසිදායක ප්‍රසාද දීමනාවක් ලෙස ලැබෙනු ඇත.

# ප්‍රායෝගික තේමාවන්, උපාය මාර්ග සහ ක්‍රියාකාරී සැලසුම්

සවිස්තරාත්මක හා ප්‍රායෝගික තේමාවන්, උපාය මාර්ග සහ ක්‍රියාකාරී සැලසුම් අනුගමනය කළ යුතු අතර, අපේක්ෂිත වෙනස මතු විය හැක්කේ පහත ලැයිස්තුගත කර ඇති ප්‍රතිපත්තිවලින් පමණි,

බලශක්ති සම්පත්වල ජනතා අයිතිය සහ සංවර්ධනය සඳහා වූ මාචත බලශක්තියට ප්‍රවේශය සහතික කරන අතරම සංවර්ධනය සඳහා වූ මාචත, තිරසාර සංවර්ධන ඉලක්ක අංක 7 අනුව දැරිය හැකි මිල ගණන් යටතේ බල ශක්ති සේවා සහ සැපයුම් හා ජනතා සංවර්ධනය වෙත කේන්ද්‍රගත විය යුතුය.

1. වසර 2030 වන විට විදුලිබල ක්ෂේත්‍රයේ පුනර්ජනනීය බලශක්තිය 80% දක්වා ළඟා කර ගැනීමේ ජාතික බලශක්ති ප්‍රතිපත්තිය ( මෙය පසුව ලංවිම විසින් 70% දක්වා කප්පාදු කරන ලද තාර්කික ඉලක්කය විය)
2. අවශ්‍ය ආරක්ෂාව හා වැට කඩොලු සහිතව බලශක්ති අංශය ශ්‍රී ලංකාවේ පාලනයේ පවතින බව සහතික කිරීම සඳහා ස්ථිර ජාතික ප්‍රතිපත්තියක්.



3. සුර්යබල සංග්‍රාමය යටතේ 2030 වන විට පියස මත සුර්ය බල පද්දති 1,000,000ක් සංවර්ධනය කිරීමේ ඉලක්කයට ළඟාවීම සහතික කිරීම

4. මෙම ක්‍ෂේත්‍රයේ ආයෝජනය කිරීමේ හැකියාව සහ කැමැත්ත දැනටමත් ඔප්පු කර ඇති පුද්ගලික අංශය සමඟ සහයෝගීතාවයෙන් යුතුව 2030 වන විට 80% RE වෙත ළඟා වීමට නියමිත කාලසටහන් සැලැස්මක් සකස් කිරීම සඳහා ලංවීම වෙත අමාත්‍යාංශ නියෝගයක් නිකුත් කිරීම.

5. වැවිලි කර්මාන්තශාලාවලට බලශක්තිය සහ පොහොර සැපයීම සහතික කිරීම සඳහා වැවිලි අංශයේ සමාගම් හරහා බලශක්ති වැවිලි සංවර්ධනය කිරීම සහ ග්ලිරිසිඩියා (Gliricidia ) සහ උන ශාක ( Bamboo ) වගාව හරහා ඉන්ධන සපයන්නන් බවට පත්වීමෙන් වැවිලි සමාගම්වල ලාභදායීත්වය ඉහළ නැංවීම.

6. වසර 2030 වන විට මෙගාවොට් 2500කට වැඩි විභවයක් ඇති ඩෙන්ට්‍රෝ බලශක්තිය මෙගාවොට් 1000 දක්වා සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අභියෝගාත්මක කාල පාදක ඉලක්කයක් සැලසීම . එමගින් අනෙකුත් ප්‍රතිලාභවලට අමතරව ග්‍රාමීය ආර්ථිකය ක්ෂණික පුනර්ජීවනය කිරීමේ විශේෂ ලක්ෂණයක් ද උදාවෙනු ඇත.

7. වසර 2019 අගෝස්තු දිනැති ගැසට් කරන ලද ජාතික බලශක්ති ප්‍රතිපත්තියේ යෝජිත පරිදි 202 වන විට 20%

සැහැල්ලු වාහන විද්‍යුත්කරණය කිරීමේ ඉලක්කය 2025 දී ක්‍රියාත්මක කිරීම . ( Ref 8 වගන්තිය 4.5 -5f, සහ Ref 1 Pg 57 )

8. වසර 2035 වන විට සීසල් සහ පෙට්‍රල් කාර් නිෂ්පාදනය නැවැත්වීමේ ලෝක ප්‍රවණතාවයට අනුකූලව සැහැල්ලු වාහන සඳහා 2035 වන විට 100% විදුලි වාහන වෙත යොමුවීමේ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළ යුතුය

9. දැනට පවතින ත්‍රි රෝද සහ සැහැල්ලු මෝටර් රථ විදුලි වාහන බවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා අභියෝගිමත් දේශීය කර්මාන්තයක් සංවර්ධනය කිරීම, වර්තමාන ෆොසිල ඉන්දන වාහන අයිතිකරුවන්ට එම පරිවර්තනය කිරීම සඳහා මූල්‍යමය සහාය ලබා දීම.

10. වසර 2009 අංක 20 දරන (සංශෝධන සහිතව) තවමත් බලාත්මක විදුලිබල පනතේ සහ 2024 අංක 36 දරන නව විදුලි බල පනතෙහි පරිපාදන දක්වා ඇති පරිදි, මෙගාවොට් 10 ට වැඩි විදුලි බලශක්ති උත්පාදනය ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කළ හැක්කේ සාධාරණ හා තරඟකාරී විනිවිද පෙනෙන ලංසු තැබීමේ ක්‍රියාපටිපාටියක් හරහා පමණි. මෙම කොන්දේසියෙන් ව්‍යතිරේක සඳහා විධිවිධාන පැහැදිලිව දක්වා ඇති අතර ඊට පරිබාහිර අනවශ්‍ය කිසිම යෝජනා පිළිගැනීමට හෝ හැසිරවීමට ඉඩ නොදිය යුතුය.

11. විදුලිය සහ ප්‍රවාහන බලශක්තිය අතර සමීප සබඳතාව සහ සහයෝගීතාවය පැහැදිලිව අවබෝධ කර ගත යුතු අතර, ශ්‍රී ලංකාවට වඩාත් හිතකර වන අපේක්ෂිත ශුද්ධ ශුන්‍ය ඉලක්කය ඉක්මනින් සාක්ෂාත් කර ගැනීම සහතික කිරීම සඳහා ප්‍රතිපත්ති සහ උපාය මාර්ග සකස් කිරීම.

12. ආර්ථිකයේ අනෙකුත් අංශ සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය සේවාවක් ලෙස පමණක් නොව , එය ජීවමාන සහ ඉහළ ලාභදායී කර්මාන්තයක් බවට පත් කිරීම සඳහා දැනට බලශක්තිය දෙස බලන ආකාරයෙහි සුසමාදර්ශී වෙනසක් ඇති කිරීමට හා විදේශ විනිමය සහ අනෙකුත් බොහෝ වාසි ඉපැයීමේ දැවැන්ත විභවයන් සමඟින්, ශ්‍රී ලංකාවට ඇති හොඳම වත්මන් වාසනාව සහ තත්වයන් හඳුනා ගැනීම.

13. න්‍යෂ්ටික බලශක්තියට ශ්‍රී ලංකාවේ බලශක්ති පද්ධතියට තැනක් හෝ අදාළත්වයක් නොමැති බව පිළිගත යුතුය, මූලික වශයෙන් එය එක් අතකින් අවම ආර්ථික පිරිවැයක් සහිත උත්පාදන පද්ධති පමණක් සංවර්ධනය කිරීමේ දැනටමත් පිළිගත් මූලධර්මයෙන් බැහැරවන අතර ආනයනික බලශක්ති ප්‍රභවයන් මත යැපෙන්නේ නැත යන ප්‍රතිපත්තියටද පටහැනි වේ.

14. අත්‍යවශ්‍ය විශේෂිත යටිතල පහසුකම් නොමැති හා අනාගතයේදී පුරෝකථනය කළ නොහැකි, මුළුමනින් නොදන්නා වියදමකින් විදුලිය උත්පාදනය සඳහා, ආනයනය කරන ලද ද්‍රවිකෘත ස්වාභාවික වායුව ( LNG) ඉලක්ක කර

ගනිමින් බලාගාර සංවර්ධනය කිරීමේ තවමත් අනුගමනය කර ඇති විකල්පයේ ශක්‍යතාව විවේචනාත්මකව පරීක්ෂා කළයුතුය. මෙයද ආනයනික බලශක්ති ප්‍රභවයන් මත යැපෙන්නේ නැත යන ප්‍රතිපත්තියටද පටහැනි වේ.

15. වසර 2030 ට සැබවින් ම පෙර කාලයකදී බලශක්ති උත්පාදනය සඳහා තෙල් භාවිතය ඉවත් කිරීම අනිවාර්ය කිරීම, පුනර්ජනනීය ප්‍රභව මත පදනම් වූ විදුලිය උත්පාදනය සහ අනිවාර්ය සංරක්ෂණ හා බලශක්ති පිරිමැසුම් පියවර මගින්, එම උත්පාදනයේ පරතරය ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීම අදියර වශයෙන් දැන් සිටම ආරම්භ කළයුතුය . මෙමගින් වත්මන් පිරිවැය මත ලංවිමට වාර්ෂිකව රුපියල් බිලියන 113 ක ඉතිරියක් ලැබෙනු ඇත.

16. මහා මාර්ගවල පාලනයකින් තොරව පවතින වාහන තදබදයට සහනයක් ලබා දෙමින් පොදු ප්‍රවාහනයට වැඩි මගින් ආකර්ෂණය කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය සපුරාලීම සඳහා අනාගතයේදී විදුලි වාහන පමණක් ආනයනය කළ යුතුය .

17. ශ්‍රී ලංකාවට හිතකර බලශක්ති හුවමාරු කොන්දේසි ළඟා කර ගැනීමේ හැකියාව අවම බැවින්, ඉන්දියානු විදුලිබල පද්ධතියට අනවශ්‍ය සම්බන්ධයකින් තොරව අපනයනය සඳහා දැවැන්ත පුනර්ජනනීය බලශක්ති සම්පත මුදල් ඉපැයීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස පරිවර්තනය පිණිස, එම

සම්පත් භාවිතා කරමින් හරිත හයිඩ්‍රජන් ජනනය සංවර්ධනය කිරීම.

18. පුනර්ජනනීය බලශක්ති සංවර්ධනය සඳහා සෘජු විදේශ ආයෝජන (FDIs) සාදරයෙන් පිළිගන්නා අතර, එම ආයෝජන දැනටමත් පවතින ආයෝජන මණ්ඩල (BOI)කොන්දේසි හා රෙගුලාසි මත පදනම් විය යුතු අතර එමඟින් ඔවුන් ආයෝජනයෙන් සාධාරණ ප්‍රතිලාභයක් ලබා ගැනීමට හා එම ප්‍රතිලාභ ප්‍රතිප්‍රේෂණය කිරීමට පහසුකම් ලබාදිය යුතුය . කිසිම අවස්ථාවක අපි අපේම පුනර්ජනනීය සම්පත් සඳහා ඩොලර් ගෙවිය යුතු නැත.

19. මහා පරිමාණ පුනර්ජනනීය බලාගාරවල අවශ්‍යතාවය පිළිබඳ වැරදි අවබෝධය ජයගත යුතුය. සියලුම පුනර්ජනනීය සංවර්ධනය භෞමික ඉන්දන බලාගාර මෙන් නොව, කුඩා පරිමාණයෙන් ශක්‍ය වන කුඩා ඒකක විශාල සංඛ්‍යාවක එකතුවකි. මෙමගින් මිල අධික සම්ප්‍රේෂණ මාර්ග සංවර්ධනයේ අවශ්‍යතාවය සහ එවැනි දිගු සම්ප්‍රේෂණ මාර්ගවල ඇති නොවැළැක්විය හැකි බලශක්ති අලාභයන් වළක්වා ගනිමින් විශාල විදුලි බල ඉල්ලුම් මධ්‍යස්ථාන වෙත හැකිතාක් සම්පව ජනනය කිරීමෙන් බෙදා හරින ලද ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි බෙදා හරින ලද ජනනය කිරීමේ මාධ්‍යයන් විවෘත වේ.

# බල ශක්ති ක්ෂේත්‍රයට අලුත් දැක්මක්



**විදේශ විනිමය ඉතුරුම් ඉලක්කය  
වසරකට ඩොලර් මිලියන 5000**

**සෑම පියස්සක්ම බලාගාරයක් !  
සෑම ගෙවත්තක්ම දැව ඉන්ධන උල්පතක් !**

9/6/2024

**පාරිභෝගිකයා සමගාමී ශක්ති උත්පාදකයකු කරමු**

මෙම ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධනය සඳහා පාදක වූ විස්තර සහ පසුබිම [www.bioenergysrilanka.lk](http://www.bioenergysrilanka.lk) හි ඇත.

ඉංජිනේරු පරාක්‍රම ජයසිංහ

විද්‍යුත් තැපෑල : [parajayasinghe@gmail.com](mailto:parajayasinghe@gmail.com)